

III/11/Al.Art.36

26.034/I/PF

Betreft : Duits taalgebied. Gebruik van de talen door de
Luikse provinciale overheid.

Mijnheer de Minister,

Met de hierboven vermelde brief hebt u de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) om advies gevraagd i.v.m. de taal die door de Luikse provinciale overheid moet worden gebruikt wanneer een particulier uit het Duitse taalgebied zich tot de diensten van de provincie richt in het Frans.

Ter zitting van 28 april 1994 hebben de verenigde afdelingen van de V.C.T. die zaak onderzocht en er als volgt over geadviseerd.

1e vraag

-In welke taal moet het antwoord aan de betrokkene worden gesteld, ondertekend en meegedeeld ?

Antwoord

De provincie Luik is een gewestelijke dienst als bedoeld door artikel 36, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (S.W.T.).

Overeenkomstig dat artikel, dat verwijst naar artikel 34, § 1, en dat gaat over de betrekkingen met particulieren, gebruikt de voornoemde dienst in zijn betrekkingen met particulieren de taal die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

De Luikse provinciale overheid moet dus in het Frans antwoorden aan een particulier uit het Duitse taalgebied die zich in het Frans tot haar heeft gericht; artikel 12, 2e lid, van de voornoemde wetten bepaalt immers : "Er wordt steeds geantwoord in de taal, die door de particulier wordt gebruikt, wanneer deze zich wendt in het Frans of in het Duits tot een dienst die gevestigd is in een gemeente uit het Malmedyse of in een gemeente uit het Duitse taalgebied".

2e vraag

-Ingeval er in de loop van het onderzoek van het ingediend verzoek inlichtingen en adviezen moeten worden gevraagd aan de plaatselijke of gewestelijke diensten (in de betekenis van de wet van 1966) die in het Duitse taalgebied gevestigd zijn, in welke taal moeten die dan worden gesteld en ondertekend.

Antwoord

Iedere gewestelijke dienst in de betekenis van het voornoemde artikel 36, § 1, gebruikt in zijn betrekkingen met de plaatselijke diensten van zijn ambtsgebied de taal van het gebied waarin de zetel van de plaatselijke dienst gevestigd is.

De Luikse provinciale overheid moet alle vragen om inlichtingen of adviezen die zij tot een plaatselijke of een gewestelijke dienst van het Duitse taalgebied richt, derhalve stellen in het Duits.

3e vraag

-Ingeval die inlichtingen en adviezen ter kennis moeten worden gebracht van de particulier en gelet op het feit dat zij in het Duits gesteld zijn, hoe moeten ze dan aan de verzoeker worden meegedeeld : in de originele (Duitse) versie of als (Franse) vertaling ?

Antwoord

In de mate dat die inlichtingen en adviezen ter kennis worden gebracht van de particulier als een schriftelijke of mondelinge mededeling die de vorm aanneemt van een "betrekking met een particulier" in de betekenis van de taalwetten, zijn zij onderworpen aan de bepalingen van artikel 12, 2e lid, waarvan sprake hierboven. Derhalve moeten zij aan een Franstalige particulier uit het Duitse taalgebied in het Frans worden meegedeeld.

4e vraag

Ingeval het ingediend verzoek aanleiding geeft tot het nemen van een beslissing van de provinciale overheid (Gouverneur of Bestendige Deputatie) - (bv. : beroep, bouwvergunning, verlening of weigering van een exploitatievergunning, van een wapendrachtvergunning...) - in welke taal moet de beslissing van de betrokken overheid dan worden gesteld, ondertekend en, achteraf, betekend aan de betrokkene ?

Antwoord

In de mate dat het verzoek uitloopt op een beslissing die de vorm krijgt van een administratieve handeling in de zin van de S.W.T., moet zij conform artikel 36, § 1, dat op het stuk van de handelingen verwijst naar artikel 34, § 1, van dezelfde wetten, worden gesteld en ondertekend in de taal die de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokkene moeten gebruiken. In casu is dit het Duits.

Artikel 13, 2e lid, van de voornoemde wetten bepaalt immers : "Iedere plaatselijke dienst die in het Duitse taalgebied gevestigd is, stelt de akten die particulieren betreffen in het Duits".

Aan een Franstalige particulier uit het Duitse taalgebied moet de handeling in het Frans worden meegedeeld : de brief waarmee ze wordt betekend is immers een betrekking met een particulier als bedoeld door de S.W.T. Bovendien kan die particulier, voor zover hij de noodzaak ervan aantoont, zich kosteloos een vertaling van de handeling laten uitreiken volgens de voorwaarden waarin artikel 13, § 1, van de S.W.T. voorziet.